

Abstrakt

Diplomová práce analyzuje islandský rybolov jako národní zájem a jeho roli v zahraniční politice. Důležitost rybolovu potvrzuje fakt, že v první polovině dvacátého století tvořily mořské produkty přes 90 % islandského vývozu a islandská ekonomika byla plně závislá na jednom sektorovém odvětví. Postupná diverzifikace ekonomiky v sedmdesátých letech však způsobila pokles exportu rybích produktů až na jednu třetinu celkového vývozu. Práce předpokládá, že islandský rybolov má zásadní vliv na zahraniční politiku, i přestože jeho ekonomický význam klesá. Výzkum konkrétně probíhá na třech historických událostech, jakými jsou tresčí války z padesátých a sedmdesátých let, makrelová roztržka z roku 2010 a stažení islandské přihlášky do EU v roce 2015. Dalo by se očekávat, že vzhledem k islandskému členství v mezinárodních organizacích (NATO, ESVO) a ekonomickým vazbám se bude islandská vláda primárně snažit o mírové řešení mezinárodních konfliktů. Avšak v islandském případě lze pozorovat, že z důvodu tlaku domácího prostředí vláda nezareaguje tak, jak by se dalo očekávat. Dle neoklasického realismu by následně měla být ověřena hypotéza, že v případě ohrožení bezpečnostních zájmů Islandu upřednostní islandská vláda splnění mezinárodních požadavků, avšak jen pouze tehdy, jestliže současně neexistují mimořádně silné tlaky z domácího prostředí.